

ጭ30-1ጭ

ከእውነት ለመሸሸ፣ እግዚአብሔር መልስ አለው

ሰው ከእግዚአብሔር ለመሸሸ የሞከረው አሁን ብቻ ሳይሆን ገና በገነት ውስጥ ይኖር በነበረበት ዘመን ነው። አዳምና ሔዋን እንዳይነኩ ከተከለከሉት ፍሬ ወስደው በበለብት ወቅት እራቁትነታቸውን አወቁ። ያም እንዳይታወቅባቸው ከእግዚአብሔር ለመሸሸ ሞከሩ። ይደብቀናል ብለው ከሚያስቡት ጫካ ውስጥ ገብተው ድምጻቸውን አጥፍተው ተሸሸጉ። ይሁን እንጂ “እኔ የቅርብ አምላክ ነኝ እንጂ የሩቅ አምላክ አይደለሁም፤ ሰው በሰው ሊሸሸግ እኔ አላየውም?” (ኤር 23፥24) የሚለው ጌታ አዳምና ሔዋን የሸሸት ጨዋታቸውን አቁመው ከተደበቁበት ሥፍራ እንዲወጡ ተናገራቸው።

ይህም ሆኖ እውነትን ከእግዚአብሔር ለመሸፈን የሚያደርጉትን ጥረት ወዲያው አላቆሙም። አዳም የራሱን ድክመት በሔዋን፣ ሔዋን የራሷን ድክመት በእባባ ድክመት ለመሸፈን ሲሞክሩ ይታያሉ። ያ ብቻ አይደለም። የዚህ ሁሉ ችግር ምክንያት እግዚአብሔር እንደሆነ ደፍሮ ከመናገር አዳም ወደ ኋላ አላለም። “የሰጠኸኝ ሴት እርሷ አሳተችኝ” ሲል “አንተ እርሷን ባትሠራት ኖሮ ባልሳትኩም ነበር” ማለቱ ይመስላል። አዳም ደካሙን አምኖ “ሰቻለሁ” በማለት ፈንታ አሁንም ከእውነት ሲሸሸ ይታያል።

የዘመኑ ክርስቲያንም ከእግዚአብሔርና ከእውነት መሸሸን በሕይወቱ ተለማምዷል። በድብቅ ኃጢአት መሥራቱ ብቻ ሳይሆን፣ ለውድቀቱ ሁሉ ምክንያት የሚያደርገው ሌላውን ሰው ወይም የአለበትን የአካባቢ ሁኔታ ነው። ሌላ የሚያማካኝበት ሲያጣ ደግሞ “እግዚአብሔር ደካማ አድርጎ ፈጥሮኝ ነው” በማለት ኃላፊነቱን ወደ እግዚአብሔር ሊያስተላልፍ ይሞክራል። ኢየሱስ አጥብቆ የሚጠላው ነገር ቢኖር ግብዝነትን ነው። “በኃጢአት ወድቀናል” የሚሉትን ደግፎ ሲያነሳና ይቅርታን ሲሰጥ፣ ራሳቸውን በመሸፈን ያልሆኑትን እንደ ሆኑ መስለው የሚቀርቡትን ግን በኃይለኛ ቃል ሲገስጸቸው እንሰማለን (የማቴ. 23፥23-28)። ይህን በመሰለው ድክመት ምክንያት ከእውነት ለመሸሸ የሚሞክሩት በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ደካማ የሆኑት ብቻ ሳይሆኑ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው የተመሰገኑና የታወቁትም ናቸው።

የቃዩል እውነትን መደበቅ

ልጆች ሆነን ከድብቆሽ ጨዋታ ሌላ የምንጫወተው “የዓይን የለኝም ጨዋታ” ነበረን። ጨዋታውን ከሚጫወቱት መካከል አንዱ ዓይነት በመሃረብ ወይም በሻሽ በደንብ ታሥሮ የሚገረፍበት ቀብቶ ይሰጠውና ከመካከል እንዲቆም ይሆናል። ተጫዋቾቹ ዙሪያውን ይቆማሉ። አልፎ አልፎ ያ ዓይነት በሻሽ የተሸፈነው ሰው “ዓይን የለኝም” እያለ ይጮሃል። ተጫዋቾቹ ያለበትን ቦታ ለማሳወቅ በጭብጨባ ምልክት ይሰጡታል። ያም ሰው ድምጽ በሰማበት አቅጣጫ በያዘው ቀብቶ ለመግረፍ ይሰነዝራል። የሚከተለው ድምጽ የመጣበትን አቅጣጫ ስለሆነ ተጫዋቾቹ ከአንድ ሥፍራ ሆነው የጭብጨባ ድምጽ ሰምተው ቶሎ ወደ ሌላ ስፍራ ዞር ይላሉ። ቀልዱ ያ ዓይነት የታሠረው ሰው አገኘሁ ብሎ በባዶ ሜዳ ሰንዝሮ ሲያጣና እንዲሁም እንደ አጋጣሚ መግረፍ የቻለ እንደሆነ ነው።

አንዳንድ ተንኮለኛ የሆኑ ልጆች በጫወታ ውስጥ አልፎ አልፎ መገኘታቸው አይቀርም። ዓይነት በመሃረብ በደንብ ሳይታሠር ይቅርና ትንሽ ትንሽ ማየት ቢችልም፣ ማየቱን ለማንም ሳይገልጽ መካከል ቆሞ “ዓይን የለኝም” ሲል ይጮሃል። ለጊዜው ማየቱ እንዳይታወቅበት ለማስመሰል ሲል ብቻ ሰው ወደ ሌለበት አቅጣጫ ቀብቶውን ይሰነዝራል። እየቆየ ግን ማየት ስለሚችል ተጫዋቾቹን እየተከታተለ በቀብቶው ይገርፋል። ይህ እንዲህ የሚሆነው እስኪታወቅበት ድረስ ነው። ሲታወቅበት ግን የጨዋታው ማብቅያ ይሆናል።

ቃዩል አንድ ጊዜ እግዚአብሔርን “ዓይን የለኝም” ያለበት ጊዜ ነበር። ቃዩልና አቤል ለእግዚአብሔር ሁለቱም መስዋዕት አቀረቡ። ቃዩል ትክክል ያልሆነ መስዋዕት ሲያቀርብ፣ አቤል ግን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት አቀረበ። በዚህ ምክንያት ቃዩል ተቆጣ፤ ፊቱም በቁጣ ተኮሳተረ። እግዚአብሔርም የቃዩልን ሁኔታ ተመልክቶ “የተቆጣኸውና ፊትህም በቁጣ የተኮሳተረው ለምንድነው? መልካም ነገር አድርገህ ቢሆን ኖሮ ፊትህ በፈገግታ ባበራ ነበር፤ አሁን ግን ያደርግኸው ክፉ ነገር በመሆኑ ኃጢአት በበርህ ላይ አድብ ቶአል፤ በቁጥጥሩም ሥር ሊያደርግህ ይፈልጋል፤ ሆኖም አንተ ልታሸንፈው ይገባል” አለው (ዘፍ. 4፥6-7)።

የልቡ ክፋት እንዳይጥለው እግዚአብሔር ቃየልን ቀደም ሲል አስጠንቅቆት ነበር። ቃየል ግን እግዚአብሔርን ሰምቶ መታዘዝ ስላልፈለገ ልቡ በቅናት ተሞልቶ ወንድሙ አቤልን ገደለው። የወንድሙን ደም በሜዳ አፍስሶ ሁሉም ነገር መልካም እንደሆነ በማስመስል ዕለታዊ ኑሮውን ሸፍኖ ለመኖር ሞከረ። የድብብቆሽ ጨዋታ የማይወደው እግዚአብሔርም ሁኔታውን ለመግለጥ “ወንድምህ አቤል ወዴት ነው?” ሲል ጠየቀው። እግዚአብሔር አቤል ያለበትን ሁኔታ በደንብ ስለሚያውቅ ቃየልን መጠየቅ አያስፈገውም ነበር። ይሁን እንጂ በደሉን አምኖ እውነትን ይናገር እንደሆነ እድል ሊሰጠው ነበር። ቃየል ግን እውነቱን በመናገር ፈንታ “የት እዳለ አላውቅም፤ እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝ እንዴ?” ብሎ መለሰለት።

ያም ሆነ ይህ ቃየል እውነትን ለመሸፈን ያደርገው ሙከራ ተጋለጠ። እንዲሁም እግዚአብሔር ቃየልን “የተረገምክ ሁን፤ ወንድምህን በገደልከው ጊዜ አፍዋን ከፍታ ደሙን በጠጣችው ምድር ላይ ተቅብዝበዝ። ምድርንም በምታርስበት ጊዜ ምንም ፍሬ አትስጥህ፤ በምድር ላይም ስደተኛ ሆነህ ተንከራተት” ሲል ረገመው። ዛሬስ እንደ ቃየል ወንድማችንን ገድለን እውነትን ሸፍን የምንኖር አማኞች እንገኝ ይሆን? እርግጥ ነው በጦርና በሰይፍ ወግተን ማንንም አልገደልንም ይሆናል። ነገር ግን ፍቅር በጎደለው ሕይወታችን በሌላው ላይ ጎጂ የሆነ ነገር መፈጸማችን አይቀርም። ሳንወቀው መራራ ልብ በውስጣችን ይበቅልና ሕይወታችን በጥላቻ የተሞላ ይሆናል። ይህም መንፈሳዊ እርምጃችንን ወደ ኋላ ይጎትተዋል። ከእውነት ሸሽቶ መኖር ያልነው፣ ጥላቻ በልባችን መኖሩ በግልጽ በፊታችን ላይ እየተንበበ በሁኔታችን እየታየ እንዲሁም አቋማችን ልክ እንዳልሆነ መንፈስ ቅዱስ እየነገረን ሁሉንም በውስጣችን አፍንን ሁሉም ነገር መልካም እንደሆነ አድርገን እራሳችንን በማቅረባችን ነው። “ወንድሙን የሚጠላ ሁሉ ነፍስ ገዳይ ነው፤ ነፍስ ገዳይም የዘላለም ሕይወት እንደሌለው ታውቃላችሁ” (1ኛ ዮሐ. 3፣15) የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል እናውቃለን። ይሁን እንጂ በሕይወታችን አንኖረውም።

ሁላችንም የግል ሕይወታችንን ለመምራት እንደ አቅማችን እንሯሯግለን። ስለ ሌላው ሰው ለማሰብ ቀርቶ ለራሳችንም ጊዜ የለንም። በዚህ ምክንያት ወንድማችን በተለያየ ምክንያት ተወጥሮ እያየነው “ዓይን የለኝም አላየሁም” ብለን የምናልፍባቸው ጊዜያት ብዙ ናቸው። ወንድማችን በእርግጥ መንፈሳዊ ችግር እንዳለበት እናውቃለን። ችግሩን ሳይሸፍን አጫውቶናል። ግን ዓይናችን በራሳችን ላይ ብቻ ያተኮረ በመሆኑ እያየነው እንዳላየነው እየሰማነው እንዳልሰማነው የምንሆንበት ጊዜ አለ። እርዳታችንን በሚፈልግበት በዚያች በአስችጋሪው ጊዜ ስላልደረስንለት በቀላሉ በእኛ ጉልበት ሊፈታ ይቻል የነበረውን ችግር ስላልፈታንለት፤ በሥጋ ራሱን ገድሎ ወይንም በመንፈሳዊ ሕይወቱ ከኔታ ክልል ወጥቶ አገልጋይም ከሆነ ተስፋ በመቁረጥ ከአገልግሎቱ ወጥቶ ስንሰማ የክርስቶስ ልብ ያለን አማኞች ሁሉ ልባችን እንደሚሠበር ነው።

የዮናስ ሸሽት

ከእግዚአብሔር ፊት ለመሸሽ የሞከረ እንደ ዮናስ የለም። ወደ ነገዌ ከተማ እንዲሄድ እግዚአብሔር ዮናስን ላከው። ዮናስ ግን የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ “እምቢ” ብሎ ወደ ተርሴስ ኮበለለ። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ዮናስን “ጨዋታህን አቁም፤ ከእኔ የትም አታመልጥም” በማለት በዓሣ ሆድ ውስጥ ከቶ መጀመሪያ “ሂድ” ወዳለው ሥፍራ ወደ ነገዌ ከተማ መለሰው። የዮናስ ድክመት ይህ ብቻ አልነበረም። የነገዌ ከተማ ሕዝብ የእግዚአብሔርን ማስጠንቀቂያ ሰምቶ ማቅ እየለበሰ አመድ ላይ እየንተከባለለ ንስሃ ገባ። እግዚአብሔርም በዚያች ከተማ ላይ ሊደርስ የነበረውን ጥፋት ሳያመጣ ቀረ። ይህ ዮናስን ሊያስደስተው ሲገባ ይበልጥ አስቆጣው። በዚህም ዮናስ እግዚአብሔር አኩርፎ “ኔታ ሆይ አንተ ይህን እንደምታደርግ ገና በአገሬ ሳለሁ ተናግረ አልነበረምን? ከፊትህ ኮብልዬ ወደ ተርሴስ ለመሄድ ያቀድሁትም በዚህ ምክንያት ነበር አንተ ችርና ይቅር ባይ ታጋሽና ምህረትህ የበዛ ከመዓትም ወደ ምህረት የምትመልስ አምላክ መሆንህን አውቅ ነበር። አሁንም እባክህ ግደለኝ ከመኖር ይልቅ መሞት ይሻለኛል” አለ (ዮናስ 3፣2-3)። ዮናስን ያሳሰበው የነገዌ ሕዝብ መጥፋት ሳይሆን፣ “ተናግሮ አፈረ፤ የተናገረው ሳይፈጸም ቀረ” እባላለሁ በማለት ለራሱና ለሰው በመቆርቆሩ ብቻ ነበር። ከዚህም ሃፍረት ከሞላበት ሕይወት ለመሸሽ የሞከረው በትክክለኛው መንገድ ሳይሆን አቋራጭ በሆነው መንገድ ይኸውም በሞት ስለ መሰለው እንዲገድለው እግዚአብሔርን ጠየቀው። ዛሬም እንደ ዮናስ ከእግዚአብሔር ለመሸሽ የምንሞክር ብዙዎች ነን። እግዚአብሔር ከጠራን አገልግሎት በሁለት ዓይነት መንገድ ለመሸሽ ሙከራ እናደርጋለን። አንደኛው ስውር ሸሽት ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ግልጽ ሸሽት ነው።

.....

በሚቀጥለው ክፍል እንክንገናኝ፣ የኔታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።